

No n'hi ha prou amb l'amor

Començo la setmana de Sant Jordi amb un gust agredolç sobre l'amor. Just el darrer diumenge abans del dia florit dels enamorats, Cine Club ens obsequia amb una pel·lícula romàntica (?) ambientada en una societat ?actual? on la solteria és perseguida i criminalitzada fins a la mort.

"TheLobster" (Langosta), del director grec YorgosLanthimos, és un film rar i esperpèntic, d'aquells que generen riures glaçats en les situacions més inversemblants. Planteja un món on la vida sense parella no té raó de ser, no és ni pràctica ni útil, i viure sol no està permès. Així doncs, qualsevol persona que no estigui acompanyada, ?i això inclou tant solters, com vidus, com separats ?, serà detinguda i traslladada a L'Hotel, on tindrà 45 dies per trobar parella. Si no se'n surt, serà convertida en l'animal de la seva elecció. En David, el protagonista, tria ser el crustaci marí del títol.

D'entrada, no és fàcil enamorar-se a primera vista d'algú, però quan t'hi va la vida, es podria pensar que no hauria de ser tan difícil trobar una mitja taronja; ni que sigui pel fet, que a tots els inquilins de l'hotel els espera el mateix destí animal. Però res és tan simple. No n'hi ha prou d'acordar amb algú superar junts la prova de Gran Hermano durant quinze dies, s'hi ha de tenir alguna cosa en comú, i aquesta ha de ser tangible, com ara compartir una coixesa, una miopia o una llengua estrangera.

Els personatges segueixen com llanuts entotsolats unes normes vitals que ni es plantegen que puguin canviar. "Necessito una parella, necessito un vincle (que poc té a veure amb el sentiment real), doncs em sotmeto al què calgui per aconseguir-ho".

I a l'altre bàndol hi trobem els solters, que viuen al bosc com a guerrillers i lluiten per la seva supervivència, però lluny d'ésser plantejats com a les pobres víctimes perseguides, el director ens els presenta com una altra opció igual d'abominable pel què fa a l'amor i a la llibertat de l'individu. Són persones que, engegades per la seva rebel·lió contra el sistema de parelles imperant, ballen sols i tenen prohibit enamorar-se. I curiosament, la rigidesa de les seves normes destrueix el què hauria de ser la base dels seus principis fundacionals: la llibertat.

La pel·lícula ens parla de submissió, de resistència i també d'amor. De què som capaços de fer quan no estíem prou i de què som capaços de fer quan estíem massa, on no es permet aquest sentiment trencador. En un moment d'aquest relat pervers, en David diu que és més fàcil fer veure que estimes a algú quan no ho fas, que fer veure que no l'estimes quan n'estàs profundament enamorat. Al final, però, l'amor és cec. Bon Sant Jordi a tothom.

Normal
0

21

false

false
false

ES
X-NONE
X-NONE


```
/* Style Definitions */
table.MsoNormalTable
{mso-style-name:"Taula normal";
mso-tstyle-rowband-size:0;
mso-tstyle-colband-size:0;
mso-style-noshow:yes;
mso-style-priority:99;
mso-style-qformat:yes;
mso-style-parent:"";
mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt;
mso-para-margin-top:0cm;
mso-para-margin-right:0cm;
mso-para-margin-bottom:10.0pt;
mso-para-margin-left:0cm;
line-height:115%;
mso-pagination:widow-orphan;
font-size:11.0pt;
font-family:"Calibri","sans-serif";
mso-ascii-font-family:Calibri;
mso-ascii-theme-font:minor-latin;
mso-fareast-font-family:"Times New Roman";
mso-fareast-theme-font:minor-fareast;
mso-hansi-font-family:Calibri;
mso-hansi-theme-font:minor-latin;
mso-bidi-font-family:"Times New Roman";
mso-bidi-theme-font:minor-bidi;}
```